

Højstoles Direktion. Bølge blev: L. C. Rytter, genvalgt — E. L. Christensen, genvalgt — Jvar Moos — E. A. Hjortvang, genvalgt.

Det vedtoges, ikke at afholde noget Sommerfredsmøde paa Grund af, at vi skal have Karsmøde i Kredsen.

Emne for næste Kredsmdøde: „Apostolisk Krigtendom“, sammenholdt med Luf. 10 og Efejerevret 4, 11—13.

Vedtoges at slutte Forhandlingsmødet.

Tredag Eftermiddag holdt Missionær Dixon et Missionsforedrag, som paahejtes med Interesse og Alvor — men Bladen tillader ikke, at jeg giver Søndtanterne deri.

Lørdag Formiddag begyndte den anden Afdeling af Mødet: Kredsungdomsmødet, hvortil flere af Kredens Ungdomsforeninger havde sendt Delegerede. Mødet begyndte med en Ungdomsprædiken af Pastor A. W. Lund ud fra Luf. 17, 5—6.

Ved et Ungdomsmøde i Skemare i Juli var der nedlat en Komité til at udarbejde Love for et muligt Ungdomsforbund for Nord Dakota Kreds. Denne Komité rapporterede gennem sin Formand, Pastor A. W. Lund, og fremslagde et Forslag til Love, som vedtoges uden nævneværdige Forandringer.

Foreningens Opgave skal være: At binde de forskellige Foreninger nærmere sammen, at faa afholdt større Fællesmøder, at fremme det aandelige Liv blandt de unge, at optage Fællesopgaver, at vække Interesse blandt vore unge for vor Kreds' Højstole.

Det vedtoges at faa Loven trykt i de unges Blad.

Til Styrelse valgtes Pastor A. W. Lund, Formand; Peter Stephen, Sekretar; Dr. Nielsen, Raadere.

Det vedtoges at afholde det første delegerede Møde i Forbindelse med den forenede Kirkes Karsmøde i Trinitatis Menighed i 1912.

Det vedtoges endvidere, at Forbundets lærlige Fællesopgaver for indværende Aar skal være at understøtte Student Kamayama i Japanmissionen.

Ved Slutningen af Eftermiddagsmødet afsagde Pastor Brede Johansen et inderligt og varmt Vidnesbyrd ud fra Matth. 7, 12—14.

Søndagen begyndte med Afgang for en stor Flok af Aftergæster. Pastor Rindvig talte ud fra E. 40, 1—2.

Derefter begyndte Hjemsegedstjenesten med Indvielse af Kirkefrykten, som skal gøre Tjeneste som en Jaadan.

Pastor Hjortvang holdt Indledningsstalen ud fra Salme 27, 4, og efter den sædvanlige Skriftlæsning talte Pastor Rindvig og indviede Kirken. Pastor A. Damjov holdt en kort og alvorlig Prædiken ud fra Joh. 22, 10—12 og henvendte sig lærlig til de unge, hvis Dag det lærlig skalde være.

Efter en kort Middag indvielses det nye Præstehus, som er bygget ved Siden af Kirken. Kredsformanden talte nogle Ord og indviede Huset i den treenige Guds Navn. Hurtigt skalde det gaa, fordi Tiden var snapt tilmaalt, og hurtigt maatte det se, for Kulden var haard, og Varmeapparater var Præsteboligen kun daarligt forsynet med (i alt Fald i den nederste Etage, hvor Indvielsen foregik). Maa de, som efterhaanden skal gaa ud og ind, blive mødt med en rigeligere naturlig aandelig Varme, end vi hin Dag mødte af den haardt tiltrængte Kaffeloungsvarme. Vi haalede saa tilbage til Kirken, hvor Pastor A.

W. Lund skalde tale paa Engelff for Ungdommen og for Amerikanerne i Omegnen, som havde givet Bidrag til Kirkebygningen og Præsteboligen. De sidste var dog næsten alle blevne hjemme paa Grund af Vintervejret, som netop den Dag og de foregaaende Mødedage havde været lærlig barst. Taleren valgte til Delt Salme 68, 19. Efter denne Prædiken skulde en Grundsten lægges ind i Kræftkirken Mur for at være Sjørnesten for den mulige nye Kirke, som en Gang ventes rejst. Vi maatte værlig opholde os inde, hvor Stedets Præst oplæste Menighedens Historie, som skalde lægges ind i Stenen tilligemed Menighedens Konstitution, Danferen, Kirkebladet, m. m. Pastor Rindvig talte om det andet Tempels Indvielse og mindede om Belligensien ved at have et Guds Hus i hvert Settlement. Derefter blev saa Stenen indlat paa sin Plads.

Efter en kort Slutning, hvor flere af de Tilfærende lagde et Korvel og Tak, sluttede vi vort Kreds- og Ungdomsmøde med Bevidstheden om, at Herren havde været iblandt os og givet os megen Belligensie, meget at betænke og meget at sige Tak for.

E. A. Hjortvang, Sek.

Jugeniør Richter forelæser.

En mærkelig Beretning om Eventyret i Olymposbjergene.

III.

Røverne begyndte nu at lægge stadaler i stort og vide lade dette være afgørende, om de skulde dræbe ham: 12 Gang i Træk jvarede stortene „Nej! Medens dette varede, havde Richter, fortalte han, forsøgt med sin Billie at indvirke paa stortene, idet han koncentrede sig om Lanten om et Genlyd med sin Kone.

Røverne fik nu den Ide, at Fru Richter stod i Pakt med Djævelen, og besluttede at fange hende. Her kommer det mærkeligste Punkt i hele Sagen: Fru Richter var jo faktisk i Jena og fødte en Søn, netop medens hendes Mand lagde fangen — og dog var hendes Mand overtydet om hendes Navværelse i Olympos. Den første Meddelelse i denne Retning kom fra Røverne selv, der fortalte hinanden (uden at vide, at Richter fortalte dem), at Fru Richter var kommen rejssende forat besøge sin Mand. Denne troede først aldeles ikke derpaa, men blev dog mere og mere overtydet, til han en Dag ned i Dalen tydeligt hørte en høj Kvindestemme paa Tykt raabe: „Kom her ned!“ Røverne befalede ham nu at skrive et Brev til hende, hvori han foregav at være syg, og bad hende besøge sig; de vilde paa den Maade indfange hende!

Næste Dag hørte han af deres oprømte Samtale, at Visjen var lyffedes. Fru Richter var ført til et af de skrækkelige Røverlojtre. Senere erfarede han atter, at hun der havde født en Søn, og at begge mod en større Løselum var udløst. Han hørte ogsaa paa Bejen Lyden af Vogne og Mennesker, men fik ikke Lov til at se ud. Da hun stadig stod i Ledtog mod Røverne, stod i hende frygtede Djævelen selv — saa mærkelig var dem den Lant, at en Kvinde optraadte selvstændigt handlende — blev det besluttet atter at fange hende, og atter havde Richter af Grund til at mene, at hun blev ført forbi uden for Sinen. Han forsikrede sig i hvert Fald, at haade Røverne og den tyrfille Vriighed var overtendte om Fru Richters Navværelse, og at det hele er haat en stor Gaade. Først

da han efter sin Frigivelse ved at telegrafere til Jera havde erfareet, at hans Kone var der, blev han beroliget.

Seller ikke kendte man i Konjulatet noget til nogen Udbetaling af Løselum for lige inden hans Befrielse, ligesom det er ham umuligt, at opdage, hvem der har betalt den endelige Løselum. Meget tyder paa et Sammenspil mellem Røverne og de underordnede tyrkiske Myndigheder, et Net af Bedrageri, hvori Traadene ikke er til at rede ud.

Slutningen paa Historien og Omstændighederne ved hans Befrielse var jo allerede Publikum bekendte, og Richter sluttede her sin Beretning.

Med pertentlig Ordensians havde han lagt sit brogede Stof til Rete, men hans Tilhørere var uifre og vidste ikke, hvad de skulde tro eller ikke tro; har Richter haft Indbildninger, Røverne ogsaa maale? Det vil næppe blive opklaret, for Røverne paa deres Tyslandsrejse gør Visit hos Dr. og Fru Richter, saa bliver det moromt at høre dem fortælle!

Korrespondancer

Luck, Wis.

Søren Bedersen, en af de første Sættlere her i Luck og den første Smed, døde Ratten mellem den 26. og 27. Oktober. Han var født 1833 i Gæved Sogn, Jylland, og kom med Familie til Keenah, Wis., 1862 og her til Luck 1871. Hans Kustru døde for ca. 7 Aar siden. Afhøde har en Søn, som har sine Forældres Hjem, og hos hvem Faderen havde Ophold paa sine gamle Dage.

Søren Bedersen har været et trofast Medlem af Vest Danmarks Menighed, og paa hvis Kirkegaard han under stor Deltagelse blev begravet ved Siden af sin Kustru. Hiss Emma Johnson og Jens Henry Skov, som tilhører vor Menighed holdt Bryllup Onsdag den 22. November og vil tage Bolig paa deres Farm, som Mr. Skov har købt i den nordre Del af Luck. Vi ønsker til Lykke!

Peter Robertsen, som kom hertil med Familie fra Racine, Wis., for et Aarstid siden, samt Poul W. Poulsen med Familie blev Søndag den 5. November optaget som Medlem af vor Menighed. Vi ønsker dem hjertelig velkommen.

Pastor C. Krogh var Søndag den 12. November i Waupaca, Wis., til Missions- og Ungdomsmøde, og den 26. November var han i Northfield, Minn., hvis Menigheder er vakant, siden Pastor N. Simonens rejste herfra.

Alle saa saa Gfendomme saa vel i Vjerne som paa Landet her i det danske Settlement har skiftet Ejere det sidste halve Aar. I Vjen Luck er solgt en stor Del Byggegrunde, men her er flere Jaadanne og tillige Karme til Salg endnu.

Vi havde lidt i November et godt Dag Sne og fint Slædeføre. I Aar var vi fri for Frost til henimod November. Af den Grund var Kornet godt i Aar, fra 50 til 60 Bu. pr. Acre, og Sæften var i det hele taget uuaflagelig i Aar her i den vestre Del af Wisconsin.

A. N. Møllers Veboelseshus i Milltown afbrændte til Grunden Fredag Morgen den 24. November, men det lyffedes at redde Indbo og Udbygningerne.

Johan Jørgensen modtager Betaling for alle Samfundets Blade her i Luck og modtager tillige Sub-

skription fra nye Abonnenter. Her er ifteret flere i Menighederne og saa paa disse Egne, som ikke kender noget til vore Samfundsblade, som burde abonnere paa dem. Ligeledes modtager han Betaling og Subskription paa „Tøbe“, som udfommer en Gang om Maanedet til en Pris af 50 Cts om Aaret. Der er maale dem som synes, det er for dyrt, men de maa huske paa, at ved at holde Bladet fjætt man ogsaa Hospitalgeringen der ude i Pruis, Colo., og 50 Cts. om Aaret maa dog de fleste kunne afse til Støtte for deres unge og vage Medmennesker.

Westbrook, Me.

Det er vel næsten blevet en staaende Regel, at Korrespondancer skal begynde med lidt om Vejret, for det kan man jo da haade tale og skrive om, naar man ikke har noget andet. Og vi har nu her noget, som er værd at fortælle; thi vi begynder snart at konkurrere med selve California, hvad Vejret angaar. Medens I vel sagtens derude i Syd og Vest tænker, at vi sidder i Sne til over Ørene her oppe i det høje Nord, saa er Virkeligheden den, at vi saa at lige ikke har det Sne hele Efteraaret, uden naar „Dif.“ kommer med de frygtelige Sneorme andre Steder fra. I Dag 1. December kan vi godt gaa ude i Skofortærerne uden at fryse, og Børnene ligger ude og laver Rudderflugter. Vi har haft en lille Smule Frost men ingen Sne, og nu har vi det fineste Forarsvejr, saa for den Sags Skyld kan I ligeaa godt rejse til Maine som til California. Og hvad angaar det, der hører til haade Sjælens og Legemets Behov, har vi heller ikke noget at slage over.

I Søndags havde vi den Glæde at høre 5 unge Mennesker blive indmeldt i Menigheden. Det allerbedste er dog, at de, saa vidt vi kan skone, ogsaa betender sig at være troende Mennesker.

En ung Mand som sidste Uge fra Danmark. Det er hans Henlygt næste Aar at begynde Forberedelse paa Skolen i Blair til Præstegeringen. Velkommen! Lad os saa flere af den Slags.

Menigheden har nylig købt Ejendommen bag ved Kirken til Præstebolig. Det er ikke første Gang, der har været handlet om den Ejendom, men nu ser det ud til at blive Alvor.

Søndagskolen har travlt med Forberedelse til Julefejten.

Der hntes noget om, at vor Raadeprest i Falmouth muligvis forlader os til Foraaret. Han har faaet Raad fra Penn van, N. J. Naar vi ingen Præster kan faa fra andre Kredse, saa faar vi vore egne flutte omkring, som bedst de kan, for at afhjælpe den værste Trang. Der trænges jo endnu haardt til en i New Denmark.

Gamle Panniel Smith er meget syg og længe efter Hjemkom.

Gamle Mrs. Jakobien (P. Johnsons Svigermoder) døde forrige Uge.

Hiss Inger Johansen har sagt Farvel til Westbrook og er rejst til Pruis, Colo.

For øvrigt lever vi heroppe i vor affides Samfundskrog vel omtrent ligesom andre Mennesker, selv om vi er lidt bag efter i Udviklingen, som vi ser i „Dif.“ gaar stærkt fremad i Samfundet haade hvad Filosofi, Ironi, Forfatterfak og Kritik samt Regnskiftet m. m. angaar. Men vi er ogsaa saa langt borte fra de lærdes Sæde, at man maa ikke forlange, vi skal holde Skridt med Foregangsmandene.

Vi vil derfor lutte med en lærlig Gilsen og Duffet om en værlig Julefest.

Korr.

Spencer, Iowa.

Vore unge er nu ved at blive rare. John Westergaard, som var syg af Tyfus, gaar nu omkring blandt os igen. Mrs. Vggere ligger nok endnu, men er dog i Bedring. Vor Præstefru kom til Vjen for at deltage i Missionsmødet og Sølbrøllup, men fik et Anfald af sin Sygdom (Mtema), saa hun maatte ligge til Sengs den meste Tid. Vi fortaar, at hun er oppe,

God Deres Jule-Jndkob
— hos —
Peterfon-Bondo Co.
Council Bluffs, Iowa.
Foruden indtændigt Lager af første Klases Urteframvarer og frist Rød osv. jeres tillige
Et godt Udvalg af
Danste Julebøger og Julekort
Bibler, Salmebøger, osv
— fra —
Dan. Luth. Publ. House, Blair, Neb.

men at det er jmaat bevendt med Kræfterne. Vi sympatierer.

Bryllupper har der været, uden at vi næsten mærkede det. Vor ældre Veninde, Mrs. Berg blev Mrs. Treerby. Dernæst Carl Bang og Victoria Lauritsen; og endelig Peter Krue og Clara Karjen. Peter hendes sin Brud fra Racine, Wis. Hun er Søster til Prof. Karjen, Luther College.

Til Lykke ønskes alle de nygigt! Fra den 15.—20. November var det Festdage for os med Missionsmøde og Sølbrøllup. Præsterne Frits Andersen, Glock, Miller og Weismann talte ved Røderne, der holdtes samtidigt i denne og St. Pauli Menigheder. Gengive noget af Talerne vil vi ikke forsøge, men kun sige, at vi var glade ved Røderne. Det var kendte, klare, varme Zoner, der led. Maatte vi saa drage ret Notte af de mange gode Ord, der blev talt. Præsterne Andersen og Glock tog hjem Lørdag Morgen. Der var Møde om Søndag Formiddag i St. Pauli Kirke ved Past. Weismann, i Spencer ved Pastor Miller; om Eftermiddagen ved Weismann og om Aftenen Slutningsmøde.

Næste Dag, 20. November, holdt Mr. og Mrs. Fred Vggere deres Sølbrøllup. De blev denne Dato for 25 Aar siden ægteviet i Fredsville ved Cedar Falls. Et halvt Aar senere flyttede de til Royal, Ia., hvor de fik sig en Farm. Der fødtes dem to Børn, en Søn og en Datter. Sønnen levede kun kort. Datteren er hjemme og er en trofast Hjælp for sine Forældre. De lejede Farmen ud for et Aar Aar siden, købte enEjendom i Spencer, hvor de nu bor. Det var, som Naturen denne Dag ikkædte sig Fjædragt for sammen med Menneffene at lyknlke Brudeparret. Saa dan en dejlig Dag kunde nok saa folk til at komme ud. Det mærkedes da ogsaa i disse KaresHjem. Der var fuldt med Gæster fra Middag til sent om Aftenen. Om Eftermiddagen var det Vennerne fra Royal, og om Aftenen Vennerne fra Spencer, der overbragte deres Velsigninger, — omkring 120 fra hvert Sted. Forfriskninger serveredes til alle Gæster, og de bugnede Vorde vidnede om, at man var beredt paa at modtage en stor Vennekreds den Dag. Naar man var ferdig ved Bordene, kaldtes der til Ubyggelse ved de tilstedeværende Præster, om Eftermiddagen ved Pastor Söholm og Miller, om Aftenen ved Weismann og Miller og Slutningsbemærkning af Söholm. Past. Söholm holdt den egentlige Festtale om Eftermiddagen ud fra Davids 46. Salme. Om Aftenen noterede han, at dette Hjem var et gæstfrit Hjem, altid aabent for Guds Børn. Dette kender ifteret ogsaa mange af dem, der har besøgt disse Egne i Guds Riges Tjeneste i hundne Tider. Vennerne forlod saa de Kares Hjem med fornede Duster om Vofke i de kommende Dage. Det siger sig selv, at varige Minder efterlobes af de Vælgende. Men Anstregelserne var nok for meget for Sølbruden, der snart blev syg, og — skønt hun er be-

dre — hidindtil siden har maattet ligge til Sengs.

Af udenbys Gæster kan nævnes: Mrs. Vggere Søster og Søger, Mr. og Mrs. Peter Møller og deres Søn, Hampton, Ia., Niels Jepsen, Ringsted; Mrs. Kneer, Mrs. Gilchrist og to Børn, Mrs. Camden og Laura Thomann, Emmetsburg, Ia., og Hans Sørensen og Sustru, Chicago.

Pastor Mrs. J. Simonien fra Chicago lyknlkede Sølbrudeparret med følgende Vers:

Hvor ialigt at bo
I Læ under Korjet i Gaad og i Tro;
Der modnes der Frufter, som Gud kendes ved
Med al Naadens Fyde til Liv og til Fred.

Der kender man Kraften af Guds Velbehag
Fra Dag og til Dag.

Ved Sølbrøllupsfest —
Hvor godt, naar vor Herre indbydes til Gæst.

Han kommer saa gerne, og hans Venner med,
At ønske „til Lykke“ med Naade og Fred;

Hvor to er forenet i Tro paa Guds Søn
Er Vandringen fön.

Forenede staa
Er Maalet, Guds Børn her skal søge at naa,

Forældre med Børn, som har Jesus saa nær,
O det er et Søn, som maa frøde enhver,

Som kender til Livet og Frelsen i ham
Guds slagtede Lam.

Saa glad Jer i Dag;
Thi Herren til Sejr vil føre sin Sag.

I skal ikke fattes paa aandelig Trøst,
Naar blot I har Ore for Frelserens Røst.

Han glemmer ej Bagten med eder
Sold blot ud i Tro.

Saa lang Tid forsvandt —
Hvor meget af den har vi anvendt til Tønt?

O, lad os i Admngghed takke vor Gud,
At ikke vort Livsllys han har slukket ud;

Thi Kærligheds Lanter har Herren med os,
Vor Pantro til Trods.

Velfignet da vær
I alle, som staar vort Sølbrudepar i nær.

Fortfæet eders Vø glad i Frelserens Fjæd;
Thi han er vort Livs Sol, som aldrig gaar ned.

Hans Aag er os gavnligt, hans Byrde er let,
Aliv derfor ej træet.

Mædelig Jul til Venner nær og fjern.

O Die Rasmussen.

COPENHAGEN SNUFF

GARANTI FOR KVALITET OG RENHED.

COPENHAGEN SNUFF er tilberedt af den bedste, gamle, rige, stærke aromatiske Bladtobak, til hvilke kun saadanne Ingredienser er tilsat, som er naturlige Blandingsstoffer til Bladtobak og absolut rene Aroma-Ekserakter. Snusmalingprocessen bibeholder Tobakkens gode Egenskaber, og alle de bitre Stoffer og Syrer, som findes i naturlig Bladtobak borttages.

COPENHAGEN SNUFF ER DEN BEDSTE BAADE TIL SKRAA OG SNUSSING.

Facsimile af Garanti i hver. Forlang Copenhagen Snuff.

American Snuff Company